

12/03/2024

Ιερατική Σύναξη στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας με θέμα την εξομολόγηση

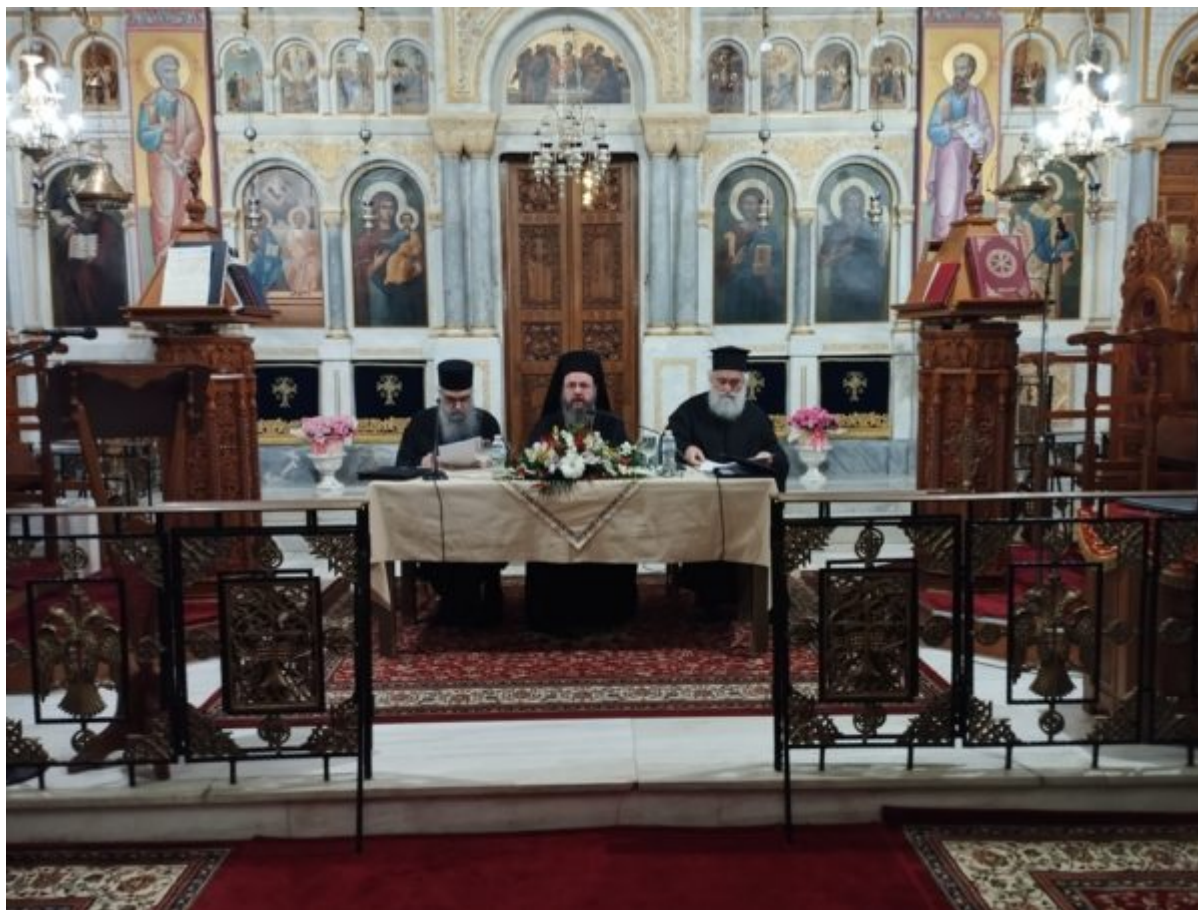
Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Αφιερωμένη στο Ιερό Μυστήριο της **Εξομολογήσεως** ήταν η μηνιαία **Ιερατική Σύναξη** των Κληρικών της **Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας**, που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 12 Μαρτίου 2024 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Αγρινίου.

Την πρώτη εισήγηση με θέμα: «Ποιμαντικές διαστάσεις του Μυστηρίου της Εξομολογήσεως» πραγματοποίησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Μεθόδιος Κρητικός, Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Ο π. Μεθόδιος τόνισε ότι το Ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως είναι το μυστήριο της αγάπης και της πρόνοιας του Θεού για τους ανθρώπους· το μυστήριο της σωτηρίας και του αγιασμού μας. Υπογράμμισε, ότι η Ποιμαντική, ως έργο των ποιμένων της Εκκλησίας, δεν νοείται παρά μόνο ως ταπεινή και έμπονη διακονία και συμμετοχή στο έργο του Μοναδικού, Μεγάλου και Καλού Ποιμένος, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Αναφέρθηκε στην ιστορική εξέλιξη του Μυστηρίου, λέγοντας ότι σταδιακά συνδέθηκε με την πνευματική φροντίδα και καθοδήγηση του κάθε μέλους της Εκκλησίας προσωπικώς. Με αυτό το Μυστήριο προσφέρεται διαρκώς και δια βίου στον πιστό – τον βαπτισμένο, χρισμένο και ενταγμένο στο Σώμα του Χριστού – η ευκαιρία και η δυνατότητα να καθαρίζει την καρδιά του, να θεραπεύεται από τα τραύματα και να απαλλάσσεται από τα βάρη που συσσωρεύει η αμαρτία στην ύπαρξή του, να ανανεώνει τη χάρη του Βαπτίσματος, να συμφιλιώνεται με τον Θεό και τους αδελφούς του, να αποκαθίσταται η θέση του στην Εκκλησία δια της συγχωρήσεως και να επανατροχιάζει την πνευματική του πορεία δια της Μετανοίας και της ασκήσεως που προτείνει ο Πνευματικός, πάντοτε με την παρεχόμενη χάρη του Θεού.

Ο ομιλητής υπογράμμισε, ότι οφείλουν οι ποιμένες να έχουν κατά νου, ότι η ηθική του Ευαγγελίου δεν ταυτίζεται πλέον με την ηθική της κοινωνίας. Οφείλουν όχι να προσαρμόσουν το ευαγγελικό ήθος στα ρευστά και μεταβαλλόμενα ήθη και αντιλήψεις της σημερινής κοινωνίας, αλλά να το διαφυλάξουν, να το τηρήσουν και να προβάλλουν την διαχρονικότητα και την παγκοσμιότητά του. Έργο της Εκκλησίας και δη των ποιμένων της δεν είναι η προσαρμογή της στις εμπαιξίες και αμαθείς προτιμήσεις του κόσμου (εκκοσμίκευση), η μόλυνση της Εκκλησίας από το κοσμικό φρόνημα, αλλά η σωτηρία του κόσμου.

Ο εισηγητής τέλος περιέγραψε τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη διακονία του Μυστηρίου της Εξομολογήσεως, το ήθος του εξομολόγου, την τιμή και την ευθύνη που αναλαμβάνει. Μέσα από αναφορές και παραδείγματα συγχρόνων αγίων και πατέρων της Εκκλησίας αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα παραδείγματα, τονίζοντας ότι εν τέλει οι Πνευματικοί οφείλουν να ενθαρρύνουν τον άνθρωπο να αφήσει πίσω τις ενοχές, τους φόβους και τη δειλία. Η πνευματική ζωή μας καλεί όλους να κοιτάξουμε μπροστά με ελπίδα στη χάρη και του έλεος του Θεού. Ο Πνευματικός οφείλει να ελευθερώνει και να μην σκλαβώνει, να ανακουφίζει και να μην καταπιέζει.

Δεύτερος εισηγητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης, Κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Η αναγεννητική προσφορά του Μυστηρίου της Εξομολογήσεως στους ανθρώπους».

Ο π. Γεώργιος τόνισε ότι το Μυστήριο της Εξομολογήσεως ή της Μετανοίας, όπως ονομάζεται, εντάσσεται μέσα στα υποχρεωτικά μυστήρια της Εκκλησίας μας, μαζί με το θείο Βάπτισμα, το ιερό Χρίσμα, τη θεία Κοινωνία, που σημαίνει ότι δεν ανήκει στην επιλογή του χριστιανού αν θα εξομολογείται ή όχι ενώπιον του πνευματικού ιερέως, εφόσον θέλει να είναι ορθόδοξος χριστιανός.

Ανέφερε, ότι το πρόβλημα που συνήθως δημιουργείται είναι πως πολλοί Χριστιανοί μετέχουν στο Μυστήριο αυτό χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία, χωρίς δηλαδή γνήσια και καρδιακή μετάνοια. Οπότε, πριν φτάσει ο Χριστιανός στον Πνευματικό ήδη έχει εξομολογηθεί με επίγνωση και απόφαση αλλαγής του από όποια κατάσταση αμαρτίας ενώπιον του Χριστού. Το παράδειγμα της επιστροφής του ασώτου υιού από την ομώνυμη παραβολή του Κυρίου δίνει με ενάργεια την εικόνα της αληθινής μετάνοιας και εξομολόγησης.

Όταν έτσι ο Χριστιανός εξομολογείται, αγωνιζόμενος καθημερινά βεβαίως στη μετάνοια, αρχίζει να γεύεται τους καρπούς της χάρης του Μυστηρίου αυτού, κυρίως όμως του Μυστηρίου των μυστηρίων της Θείας Ευχαριστίας. Και η γεύση αυτή δεν είναι άλλη από ότι ο ίδιος ο Κύριος έχει υποσχεθεί: να εγκατοικεί στην ύπαρξη του ανθρώπου ο Τριαδικός Θεός, ο πιστός να γίνεται ένας άλλος Χριστός επί γης. Αυτό αποτελεί την μεγαλύτερη αναγέννηση, μετά τη φυσική γέννησή, που μπορεί να ζει ο άνθρωπος, αφού ο Χριστός είναι Αυτός που «καινά (καινούργια) ποιεί τα πάντα», ανέφερε ο π. Γεώργιος ολοκληρώνοντας την εισήγησή του.

Ακολούθησε διάλογος μεταξύ των κληρικών, τον οποίο συντόνισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ Δαμασκηνός, κατά τον οποίο οι δύο εισηγητές απάντησαν στις ερωτήσεις που δέχθηκαν.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι το Μυστήριο της Εξομολογήσεως είναι το μυστήριο

της σωτηρίας του ανθρώπου και υπογράμμισε ότι κατά το Μυστήριο αυτό οι Ιερείς διαχειρίζονται το έλεος, την αγάπη και την φιλανθρωπία του Θεού.

Η Ιερατική Σύναξη ολοκληρώθηκε με την ενημέρωση για τα τρέχοντα διοικητικά και ποιμαντικά θέματα της Ιεράς Μητροπόλεως.

